

Gambiareis Missie 2021: Reisverslag Marc en Marleen

Op 14 november vertrokken Marc en ik voor de eerste keer naar Gambia samen met de vzw "De Gambiavrienden" Christa, Patrick, Paula, Aloïs, Andrea en Julien.

We hadden al wat uitleg gekregen tijdens een eerste vergadering over wat ons te wachten stond maar we waren natuurlijk heel benieuwd hoe het daar zou zijn.

Voor de reis kregen we al slecht nieuws:

- Er was weinig of geen benzine dus de plaatselijke contactpersonen konden ons niet komen ophalen, we moesten zelf vervoer voorzien. Dat is geen probleem voor ons maar hopelijk was er benzine om de goederen te vervoeren naar de verschillende locaties.
  - 2de probleem: de containers (2 dit jaar) waren op 2 november aangekomen in Banjul maar het schip was de haven nog niet binnengevaren. Afwachten dus wanneer dat zou gebeuren.
- Very soon ... Welkom in Afrika!

Na een vlucht van 6 uur waren we klaar om het vliegtuig te verlaten maar neen hoor, eerst moest de politie aan boord komen en moesten we dus op onze plaats blijven zitten. Niemand die ons vertelde wat er aan de hand was. Uiteindelijk bleek het te gaan om een passagier die had gerookt in het toilet. Zoiets gebeurt natuurlijk niet ongezien. Dus nadat deze man van boord gehaald was door de politie mochten wij ook het vliegtuig verlaten.

Aankomst in ons hotel, Baobab Holiday Resort. Geen luxe maar alles was voorzien, we konden zelfs nog iets eten en dat was altijd heel lekker en meer dan voldoende.

De eerste dag was een beetje een verkenningsdag. Ik wou zeker de oceaan zien dus wij naar het strand voor een eerste indruk. Niet te lang want na de middag waren we uitgenodigd bij Bernard en Mia voor de lunch. We werden opgepikt door Abdul en Omar. Het werd een leuke namiddag in goed gezelschap, met lekker eten en als extra een kanotocht op de rivier. Zo rustgevend!

Dag 2 naar Makasutu want de containers konden nog altijd niet van boord gehaald worden. Er waren weinig toeristen in Gambia, iedereen wacht af wat het nieuwe seizoen zal brengen. En de apen lieten zich ook niet zien, veel te warm...

Uiteindelijk kwam er goed nieuws op dag 3 (woensdag 17/11): de containers zouden op donderdag naar de magazijnen gevoerd worden. We waren al eens een kijkje gaan nemen naar de nieuwe magazijnen, 6 in totaal. Het zag er goed uit maar er moest wel nog het een en ander gebeuren daar: magazijnen waren pas gebouwd, er stond nog veel materiaal binnen, er moest nog geveegd worden, buiten waren ze nog aan het tegelen, maar alles zou goed komen.

En toen begon het "werk" voor ons. De vzw, met de hulp van Omar, voorziet een aantal werkmannen om de containers leeg te maken. De helpers, ongeveer 30 mannen, kregen allemaal een T-shirt om hen gemakkelijk te herkennen en na een korte briefing door Omar kon het uitladen van de eerste container beginnen. Na anderhalf uur(!) was de eerste container leeg. Iedereen werkte heel goed mee. Na een korte drinkpauze begonnen ze aan de tweede container en ook dat ging vlot. Diezelfde dag nog stonden alle dozen min of meer op de juiste plaats. Een dikke pluim voor de organisatie!

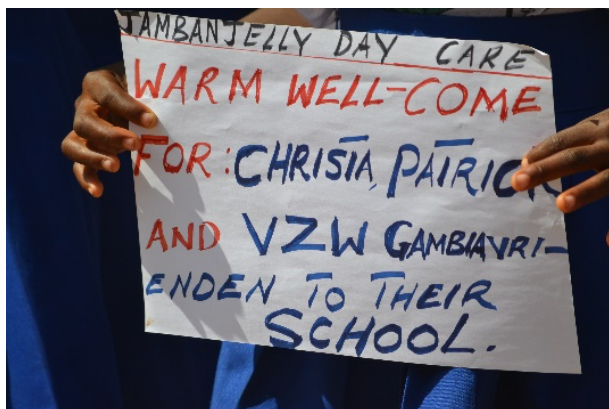
Vanaf dan gingen we elke dag vroeg in de ochtend de dozen ophalen voor de verschillende scholen. De truck was elke dag mooi op tijd aan de magazijnen, het inladen van de dozen ging opnieuw heel vlot dankzij de hulp van enkele plaatselijke helpers. En ook op de scholen kregen we hulp van de leerlingen om alles uit de truck te halen en op de speelplaats te zetten. Voor ons was dit nieuw en spannend.

In elke school werden we verwelkomd door een groep enthousiaste leerlingen en medewerkers. Echt mooi om te zien hoe gelukkig deze mensen zijn met de komst van de vzw. Het was 2 jaar geleden, omwille van Covid en iedereen was zo blij om Christa, Patrick en diegene die er dit jaar bij waren terug te zien. En ook voor ons was dit heel emotioneel. Zeker toen we voor de eerste keer na 5 jaar ons sponsorkindje zagen. Zij was heel verlegen maar dat begrijpen wij wel. Toen ze ons de tweede keer zag, tijdens de ceremonie, ging het al veel vlotter.

We konden ook kennismaken met haar ouders, grootmoeder, broertje en zusje. We zijn zelfs bij hen thuis op bezoek geweest. Nu hebben we een beter idee van hoe zij wonen en kunnen we meer gericht spullen naar hen opsturen. Als dank kregen we van de papa, die kleermaker is, 2 Afrikaanse kostuums. Dit was echt niet nodig geweest maar die mensen tonen zo hun dankbaarheid.

De schoolceremonies zijn heel speciaal. Bij aankomst in de school zaten de meeste sponsorkindjes al op ons te wachten samen met hun moeders. Slechts enkele vaders zijn aanwezig. Patrick heeft tijdens zijn speech nog eens gevraagd of ook zij in de toekomst kunnen aanwezig zijn. Zowel de kinderen als de moeders zagen er op hun paasbest uit. De kinderen in hun uniformen en de moeders in hun mooie Afrikaanse kledij, een echt kleurenpalet, mooi om te zien!

En dan volgt de ene speech na de andere waarin ze ons bedankten voor onze komst, voor de goederen, voor onze aanwezigheid. Er volgde ook een gebed in het Arabisch en van onze kant nam Julien het woord voor een katholiek gebedje. En tussendoor maar zingen en dansen, ook wij uiteraard.

De apotheose volgde tijdens de overhandiging van de sponsordozen. De kinderen zijn heel blij met hun doos. Af en toe is er een kindje bij dat geen doos krijgt. Ik weet dat het niet verplicht is maar ik zou aan elke sponsorouder toch vriendelijk willen vragen om een doos te vullen. Wij hebben enkele kinderen gezien die zo teleurgesteld waren omdat ze niets kregen en dat doet pijn aan het hart, echt waar. Zo een doos is voor ons niet duur, we hebben een gans jaar de tijd om die te vullen. Vandaar mijn oproep: maak je sponsorkindje supergelukkig en geef hem/haar zo een doos.

Naast de sponsordozen kregen veel kinderen ook een zak rijst van hun sponsorouders. Sommigen zelfs meer dan 1 zak. Zij kregen ook een kleine som geld om een taxi te betalen om de rijst naar huis te voeren. Dit zorgde soms voor hilarische toestanden, zie foto hieronder.

Wij beleefden 2 leuke, drukke weken in Gambia. Een reis waar we nog lang over zullen praten.

Het gevoel dat overblijft na onze reis is een gevoel van tevredenheid, dankbaarheid ook dat we de reis konden maken en zo ons sponsorkind konden zien. We zullen nog dikwijls terugdenken aan alle kinderen en aan de medewerkers van de vzw daar ter plaatse. En hopelijk kan ik met ons verhaal anderen aansporen om eens na te denken over hoe men een kindje uit Gambia gelukkig kan maken. **We gaan zeker terug**, volgend jaar misschien niet maar hopelijk het jaar nadien weer wel.

Nog een dankwoord aan Patrick, Christa, Aloïs, Paula, Julien en Andrea. Bedankt voor de organisatie, jullie doen dat fantastisch, bedankt voor het gezelschap en tot binnenkort.

Marleen en Marc

